

Неділя Розслабленого

Sunday of the Paralytic

Праведна Тавіфа

Свята Тавіфа жила в I столітті в місті Йоппії, що на березі Середземного моря. Місто існує й сьогодні, однак називається Яффою. Сучасна Яффа розташована на відстані двох кілометрів від найбільшого міста в Ізраїлі — Тель-Авіва.

Ім'я Тавіфа, що в перекладі означає “сарна”, було досить поширене серед греків та юдеїв. Сарна завдяки своїй грації, красивому виглядові та не менш гарним очам стала власним жіночим іменем, так само, як чоловіче ім'я — Лев.

Тавіфа відрзнялася надзвичайним милосердям і благодійництвом. Вона чудово володіла мистецтвом пошиття одягу і як тільки бачила, що хтось із бідних має потребу в одязі, одразу шила для нього необхідну річ. При цьому Тавіфа не обмежувалася лише пошиттям одягу. Вона творила багато інших добрих справ, і за це її любили люди.

Втім, сталося так, що Тавіфа захворіла і скоро померла.

Великий смуток огорнув усіх, хто її знав. Якраз у той самий момент неподалік від Йоппії — у Лідді — проповідував апостол Петро. Любов до померлої, а також свіжі спогади про її добрі справи підштовхнули мешканців Йоппії послати за апостолом гінців. Коли апостол Петро прибув до будинку Тавіфи, деякі з присутніх біля її тіла стали показувати йому речі, виготовлені для них померлою. З'ясувалося, що фактично в Йоппії не було людини, якій би Тавіфа не допомогла. Бачачи таку велику любов до померлої Тавіфи, апостол Петро наказав усім покинути кімнату, в якій лежало тіло. Звершивши молитву, першоапостол вигукнув: “Тавіфо, встань!”. Вона піднялась і сіла.

Почувши про чудо воскресіння Тавіфи, багато людей в Йоппії стали християнами. А свята Тавіфа, згідно з переданням, продовжувала творити справи милосердя. Історія святої Тавіфи — це приклад чудодійної сили любові. Любові настільки сильної, що вона здатна змінювати закони буття.

Righteous Tabitha

The Virtuous and merciful woman from the Christian community of Joppa, Righteous Tabitha, sewed clothing and earned her own bread with her handiwork. She also did “almsdeeds”: she sewed clothing for poor orphans and widows. This is all we know about the saint’s life. It seems that these subtle details of the historical Tabitha’s life were intentionally left to us by the hand of God’s Providence. Just a few lines from the Acts of the Apostles (9:36-42)—but these were enough for the Church to glorify the saint as a “true disciple [of Christ] and a spotless lamb.” It is enough to know that when she died, the wails of grieving widows compelled the apostle Peter to enter her house, and through the power of God bring her back to life, saying, “Tabitha, arise” (Acts 9:40).

But the saint was silent. She did not dare to take upon herself the load of teaching or apostolic works; she only did her almsdeeds in deep humility, known only to those close to her. She served as she knew how, in the way that God gave her to serve. She was not burdened by the company of people, was not sad about her lowly job, but was simply thankful. And this is the most astonishing thing in the life of any saint—the amazing ability to be silent in the face of the most unpleasant circumstances, the most inconvenient chance situations. The humble acceptance of what happens as being how it should, and gratefulness for everything God sends is the answer of the mighty, but other-worldly. Here the main strength is not judging, not trying to decide for God what is best for our lives, where we can bring the most benefit. When it comes down to it, this silence gives meaning to all the righteous woman’s works and labours. And so we see that the heights of apostolic preaching, the courage of the martyrs, the strength of the desert ascetics—are all absolutely accessible to every Christian by the force of patience and silence, by the force of accepting God as the Master of our lives.

Here we find an amazing pattern in spiritual life. Apparently, at the end of time some will speak assuredly of their grand deeds performed in the “name of Christ,” asking the Creator, *Lord, Lord, have we not prophesied in thy name? and in thy name have cast out devils? and in thy name done many wonderful works?* But they will hear the reply: *I never knew you: depart from me, ye that work iniquity* (Mt. 7:22-23). Others, to the contrary, will stand ashamed of their insignificant lives, silently waiting for the Creator’s sentence. And God’s reply to their silence will be astounding: *Come, ye blessed of my Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world* (Mt. 25:34).

In the life of Righteous Tabitha, the grandeur of the *podvig* (ascetic labor, feat) of Christian life for God manifests itself with particular clarity. “Rejoice O Tabitha, vessel filled with grace!” we say as we honor her memory. By this is the most essential law of life affirmed again and again—the law that with God there is nothing bad, nothing goes unnoticed, nothing is useless, but everything received from Him with simplicity of heart and humility is worthy of the highest calling: the calling to become a participant in eternity, to be a son of the Most High! On the other hand, no matter how seemingly good and virtuous a deed might be, no matter how society might glorify one or another heroic act or authority, without God it is all worth absolutely nothing, because for eternity - it is futile!

АПОСТОЛ

3 Діянь Святих Апостолів Читання.

(р. 9, в. 32 – 42)

Браття; І сталося, як Петро всіх обходив, то прибав і до святих, що мешкали в Лідді.

Знайшов же він там чоловіка одного, на ймення Еней, що на ліжку лежав вісім років, - він розслаблений був.

І промовив до нього Петро: „Енею, тебе вздоровляє Ісус Христос. Уставай, і постели собі сам!” І той зараз устав...

І його оглядали усі, хто мешкав у Лідді й Сароні, які навернулися до Господа.

А в Йоппії була одна учениця, на ймення Тавіта, що в перекладі Сарною зветься. Вона повна була добрих вчинків та милостині, що чинила.

І трапилося тими днями, що вона занедужала й умерла. Обмили ж її й поклали в горниці.

А що Лідда лежить недалеко Йоппії, то учні, прочувши, що в ній пробуває Петро, послали до нього двох мужів, що благали: „Не гайся прибути до нас!”

І, вставши, Петро пішов із ними. А коли він прибав, то ввели його в горницю. І обступили його всі вдовиці, плачучи та показуючи йому сукні й плащі, що їх Сарна робила, як із ними була.

Петро ж із кімнати всіх випровадив, і, ставши навколішки, помолився, і, звернувшись до тіла, промовив: „Тавіто, вставай!” А вона свої очі розплющила, і сіла, уздрівши Петра...

Він же руку подав їй, і підвів її, і закликав святих і вдовиць, та й поставив живою її.

А це стало відоме по цілій Йоппії, і багато-хто в Господа ввірували.

ЄВАНГЕЛІЯ

Від Івана Святого Євангелія читання.

(р. 5: 1 – 15)

Після того юдейське Свято було, і до Єрусалиму Ісус відійшов.

А в Єрусалимі, біля брами Овечої, є купальня, Віфесда по-єврейському зветься, що мала п'ять ґанків.

У них лежало багато слабих, сліпих, кривих, сухих, що чекали, щоб воду порушено.

Бо Ангол Господній часами спускався до купальні, і порушував воду, і хто перший улазив, як воду порушено, той здоровим ставав, хоч би яку мав хворобу.

А був там один чоловік, що тридцять і вісім років був недужим.

Як Ісус його вгледів, що лежить, та, відаючи, що багато він часу слабує, говорить до нього: *„Хочеш бути здоровим?“*

Відповів йому хворий: *„Пане, я не маю людини, щоб вона, як порушено воду, до купальні всадила мене. А коли я приходжу, то передо мною вже інший улазить“.*

Говорить до нього Ісус: *„Уставай, візьми ложе своє – та й ходи!“*

І зараз одужав оцей чоловік, і взяв ложе своє – та й ходив. Того ж дня субота була,

тому то сказали юдеї вздоровленому: *„Є субота, і не годиться тобі брати ложа свого“.*

А він відповів їм: *„Хто мене вздоровив, Той до мене сказав: Візьми ложе своє – та й ходи“.*

А вони запитали його: *„Хто Той Чоловік, що до тебе сказав: Візьми ложе своє – та й ходи?“*

Та не знав уздоровлений, Хто то Він, бо Ісус ухилився від народу, що був на тім місці.

Після того Ісус стрів у храмі його, та й промовив до нього: *„Ось видужав ти. Не гріши ж уже більше, щоб не сталось тобі чого гіршого!“*

Чоловік же пішов і юдеям звістив, що Той, Хто вздоровив його, то Ісус.

EPISTLE

The reading is from Acts of the Apostles.

(c. 9, v. 32 – 42)

Brethren;

Now it came to pass, as Peter went through all parts of the country, that he also came down to the saints who dwelt in Lydda.

There he found a certain man named Aeneas, who had been bedridden eight years and was paralyzed.

And Peter said to him, "Aeneas, Jesus the Christ heals you. Arise and made your bed." Then he arose immediately.

So all who dwelt in Lydda and Sharon saw him and turned to the Lord.

At Joppa there was a certain disciple named Tabitha, which is translated Dorcas. This woman was full of good works and charitable deeds which she did.

But it happened in those days the she became sick and died. When they had washed her, they laid her in an upper room.

And since Lydda was near Joppa, and the disciples had heard that Peter was there, they sent two men to him, imploring him not to delay in coming to them.

Then Peter arose and went with them. When he had come, they brought him to the upper room. And all the widows stood by him weeping, showing the tunics and garments which Dorcas had made while she was with them.

But Peter put them all out, and knelt down and prayed. And turning to the body he said, "Tabitha, arise." And she opened her eyes, and when she saw Peter she sat up.

Then he gave her his hand and lifted her up; and when he had called the saints and widows, he presented her alive.

And it became known throughout all Joppa, and many believed on the Lord.

GOSPEL

The reading is from the Holy Gospel according to St. John.

(c. 5: 1 – 15)

After this there was a feast of the Jews, and Jesus went up to Jerusalem.

Now there is in Jerusalem by the Sheep Gate a pool, which is called in Hebrew, Bethesda, having five porches.

In these lay a great multitude of sick people, blind, lame, paralyzed, waiting for the moving of the water.

For an angel went down at a certain time into the pool and stirred up the water; then whoever stepped in first, after the stirring of the water, was made well of whatever disease he had.

Now a certain man was there who had an infirmity thirty-eight years.

When Jesus saw him lying there, and knew that he already had been in that condition a long time, He said to him, *“Do you want to be made well.”*

The sick man answered Him, “Sir, I have no man to put me into the pool when the water is stirred up; but while I am coming, another steps down before me.”

Jesus said to him, *“Rise, take up your bed and walk.”*

And immediately the man was made well, took up his bed, and walked. And that day was the Sabbath.

The Jews therefore said to him who was cured, “It is the Sabbath; it is not lawful for you to carry your bed.”

He answered them, “He who made me well said to me, *‘Take up your bed and walk.’*”

Then they asked him, “Who is the Man who said to you, *‘Take up your bed and walk?’*”

But the one who was healed did not know who it was, for Jesus had withdrawn, a multitude being in that place.

Afterward Jesus found him in the temple, and said to him, *“See, you have been made well. Sin no more, lest a worse thing come upon you.”*

The man departed and told the Jews that it was Jesus who had made him well.

Церковний Календар

Church Calendar

ТРАВЕНЬ

- 26 Неділя Розслабленого
- 29 Акафист до св. Миколая

ЧЕРВЕНЬ

- 2 Неділя Самарянки
- 5 Акафист до Ісуса Христа
- 9 Неділя Сліпородженого
- 12 Акафист до Богородиці
- 13 Вознесіння Господне
- 16 Св. Отців 1-го Собору
- 19 Акафист до Чесного Хреста
- 22 Троїцька Субота
- 23 П'ятидесятниця
- 24 День св. Духа
- 24 Різдво св. Івана Хрестителя
- 26 Акафист до Святого Духа
- 29 свв. Петра і Павла
- 30 Неділя Всіх Святих

ЛИПЕНЬ

- 7 Всіх Святих землі Української
- 11 Рівноап. Ольги
- 14 3-тя Неділя по П'ятидесятниці

MAY

- Sunday of the Paralytic
- Akathist to St. Nicholas

JUNE

- Sunday of the Samaritan Woman
- Akathist to Jesus Christ
- Sunday of the Blind Man
- Akathist to the Theotokos
- Ascension of Our Lord
- Fathers of the 1st Council
- Akathist to the Holy Cross
- Trinity Saturday
- Pentecost
- Holy Spirit Day
- Nativity of St. John the Baptist
- Akathist to the Holy Spirit
- Sts Peter & Paul
- Sunday of All Saints

JULY

- All Saints of Ukraine
- St. Olha
- Pentecost

Інформація та події на травень - Information & activities for May

26	Співдружжя: Орден св. Андрія	Fellowship: Order of St. Andrew
28	Навчання на бандурі	Bandura Instruction

Інформація та події на червень - Information & activities for June

4	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
9	Парафіяльний турнір з гольфу	Parish Golf Tournament
9	Співдружжя: СУМК	Fellowship: UOY
11	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
16	Співдружжя: СУК	Fellowship: U.W.A.C.
18	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
23	Співдружжя: Орден св. Андрія	Fellowship: Order of St. Andrew
25	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
30	Співдружжя Немає	No Fellowship

Інформація та події на липень - Information & activities for July

7	Комітет Співдружжя	Fellowship Committee
14	Співдружжя: СУМК	Fellowship: UOY
21	Співдружжя: СУК	Fellowship: U.W.A.C.
28	Співдружжя: Орден св. Андрія	Fellowship: Order of St. Andrew

Інформація та події на серпень - Information & activities for August

1	<i>Початок Посту Спасівки</i>	<i>Dormition Fast Begins</i>
---	-------------------------------	------------------------------

Український Православний Собор Св. Димитрія - Ukrainian Orthodox Church of St. Demetrius

3338 Lake Shore Boulevard West, Etobicoke, ON M8W 1M9

Office Manager: **Halyna Kravchenko**

Parish Office: Tel.: 416-255-7506 e-mail: stdemetrius@rogers.com

Website: www.stdemetriusuoc.ca Facebook: **St. Demetrius Ukrainian Orthodox Church**

Parish Priest: **Right Rev. Mitred Archpriest Volodymyr (Walter) Makarenko**